2043-0723

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

– Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot bescherming als monument van het gebouw gelegen Saint-Quentinstraat 32 te Brussel

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening, inzonderheid op artikelen 226 en 228 ;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 2004 houdende instelling van de procedure tot bescherming als monument van het gebouw gelegen Saint-Quentinstraat 32 te Brussel ;

Gelet op het advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel uitgebracht op 2 september 2004 ;

Overwegende dat de eigenaar geen opmerkingen heeft meegedeeld binnen de termijn zoals bepaald door artikel 224 van het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening ;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uitgebracht op 3 november 2004 ;

Op voorstel van de minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Na beraadslaging,

Besluit:

Artikel 1. Worden beschermd als monument de voorgevel en de bedaking van het gebouw gelegen Saint-Quentinstraat 32 te Brussel, bekend ten kadaster te Brussel, 6de afdeling, sectie F, 3de blad, perceel nr. 272 x, wegens hun historische, artistieke en esthetische waarde zoals nader bepaald in bijlage I van dit besluit.

Art. 2. De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde monument omvat het geheel van de percelen en de wegen,

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

– Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale classant comme monument l'immeuble sis rue Saint-Quentin 32 à Bruxelles

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu le Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire, notamment les articles 226 et 228 ;

Vu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 6 mai 2004 entamant la procédure de classement comme monument de l'immeuble sis rue Saint-Quentin 32 à Bruxelles ;

Vu l'avis du collège des bourgmestre et échevins de la ville de Bruxelles émis le 2 septembre 2004 ;

Considérant que le propriétaire n'a pas émis d'observations dans le délai prévu par l'article 224 du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire ;

Vu l'avis de la Commission royale des Monuments et des Sites émis le 3 novembre 2004 ;

Sur la proposition du ministre-président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Après délibération,

Arrête:

Article 1er. Sont classées comme monument la façade avant et la toiture de l'immeuble sis rue Saint-Quentin 32 à Bruxelles, connu au cadastre de Bruxelles, 6e division, section F, 3e feuille, parcelle n° 272 x, en raison de leur intérêt historique, artistique et esthétique précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

Art. 2. La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi

alsook gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 3. De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 31 -03- 2006

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

que les parties de parcelles et de voiries reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3. Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, 30 MARS 2006

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift

Charles PICQUE

06 -04- 2006

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT L'IMMEUBLE SIS RUE SAINT-QUENTIN 32 A BRUXELLES

Réf. cadastrale : Bruxelles, 6e division, section F, 3e feuille, parcelle n° 272 x.

Description sommaire :

Cette élégante maison bourgeoise est l'œuvre de l'architecte Gustave Strauven (1878-1919). Les plans de cette maison font défaut mais il est très vraisemblable qu'elle fut commandée à Strauven par Madame Spaak, en même temps que la maison voisine sise au n° 30 (datée 1899-AVB TP 21435).

L'immeuble présente trois travées régulières et deux niveaux sous une toiture en bâtière percée de deux lucarnes. La travée axiale, en léger ressaut et passant la corniche, est sommée d'une lucarne sous pignon à pinacle terminal posé en biseau.

La façade en briques blanches est rehaussée de bandes de briques alternativement brunes émaillées et grises, ce qui lui confère une impression de riche décoration.

Le haut soubassement en pierre bleue est marqué de minces bandeaux en saillie et percé de deux fenêtres de cave protégée de leur grille en ferronnerie de style Art nouveau.

Le rez-de-chaussée, surélevé par les caves semi-enterrées, est éclairé par deux fenêtres à arc bombé en briques de couleurs alternées. A gauche du rez-de-chaussée, la porte d'entrée est surmontée d'un jour d'imposte à arc bombé en briques de couleurs alternées, garni d'un simple vitrage.

A l'étage, la travée axiale est percée d'une porte-fenêtre à arc bombé devancée d'un balcon reposant sur des consoles en pierre bleue taillée, dans lesquelles l'architecte a imprimé le mouvement en coup de fouet, typique de l'Art nouveau. Entre les montants en pierre bleue taillés du balcon également interprétés en coups de fouet, le garde-corps en ferronnerie est traditionnel, exception faite des raccords avec les montants latéraux.

De part et d'autre, les travées latérales sont percées d'une fenêtre rectangulaire à arc bombé dont l'allège, soulignée d'un mince bandeau de pierre bleue en saillie, est garnie d'un vitrail coloré à motifs floraux protégé par deux petites consoles taillées en pierre bleue. Le vitrail n'est pas utilisé ici pour laisser passer la lumière mais pour la refléter. L'effet obtenu diffère radicalement de celui du sgraffite, que l'on retrouve habituellement à cet endroit.

Les travées latérales sont couronnées d'une corniche en bois à modillons et consoles, largement débordante, et protégeant deux vitraux colorés à motif floral de style Art nouveau.

La toiture est percée de petites lucarnes à l'aplomb des travées latérales et, passant la corniche, d'une grande lucarne axiale sous pignon dont les rampants adoptent une forme décorative d'inspiration Art nouveau, de même que le pinacle terminal posé en biseau.

La grande lucarne axiale est percée d'une porte-fenêtre à traverse métallique dont la baie d'imposte est constituée de deux petites baies géminées surbaissées. Cette porte-fenêtre est devancée d'un balconnet sur trois consoles en pierre bleue taillées Art nouveau et pourvu d'un garde-corps traditionnel en ferronnerie, de modèle semblable à celui du balcon du premier étage.

La menuiserie d'origine (porte d'entrée, châssis, corniches) est entièrement conservée.

Si la façade de l'immeuble fait preuve d'originalité, la répartition des espaces intérieurs reste par contre traditionnelle. On retrouve en effet l'organisation verticale de l'habitation bourgeoise bruxelloise typique du 19e et du début du 20e siècle, construite entre mitoyens sur une étroite parcelle rectangulaire.

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 206, 1° du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire :

Intérêt historique :

L'immeuble sis rue Saint-Quentin 32 constitue un remarquable témoin de l'œuvre de Gustave Strauven qui fut l'un des principaux protagonistes de l'architecture Art nouveau.

L'environnement urbain de l'immeuble est par ailleurs exceptionnel. Le Quartier des Squares en effet, qui de nos jours témoigne d'une valeur esthétique, historique et culturel indéniable, constitue l'extension

résidentielle la plus typique de la fin du 19e siècle bruxellois au-delà des boulevards, et l'une des plus belles réalisations urbanistiques de l'époque.

L'organisation du Quartier des Squares, dont la construction fut exécutée à partir de 1875 d'après les plans de l'architecte Gédéon Bordiau, tint compte des particularités naturelles du site. Misant sur la déclivité du terrain et la présence de l'étang de Saint-Josse-ten-Noode, Bordiau dessina une succession de trois squares paysagers - squares Marie-Louise, Ambiorix et Margueritte - autour desquels rayonne le tracé des rues selon un schéma à la fois monumental et pittoresque. Ce modèle d'organisation cherchant à tirer parti des qualités naturelles du terrain s'inscrit dans les grandes théories d'urbanisme du 19e siècle.

Les travaux d'aménagement s'achèvent à la fin des années 1880 et le quartier est entièrement bâti vers 1900 d'élégantes maisons bourgeoises illustrant toutes les expressions architecturales de l'époque, avec une prédilection pour l'Art nouveau. Les constructions se situent en effet au tournant du siècle, durant ces années qui furent également celles de l'épanouissement de ce style avant-garde.

Intérêt esthétique et artistique :

L'immeuble, dont les qualités esthétique et artistique s'inscrivent dans la tendance Art nouveau, constitue un remarquable témoin de l'architecture de Gustave Strauven (Schaerbeek, 1878-Favergnes 1919), l'un des principaux représentants de la deuxième génération de l'Art nouveau à Bruxelles. Cet architecte développa un style personnel et original, tout en gardant les « leçons » de son maître, Victor Horta. Strauven se forme en effet à l'architecture dans le bureau d'Horta (1896-1897), où il contribue à la finalisation de la Maison du Peuple et de l'hôtel Van Eetvelde. En 1899, après un stage chez Chiodera & Tschudy à Zurich, il s'établit à Bruxelles comme architecte indépendant et devient un virtuose du style Art nouveau. Parmi ses plus belles réalisations à Bruxelles, citons la maison Van Dijck (boulevard Clovis, 1899-1902) et la maison Saint-Cyr (square Ambiorix, 1900-1902).

Contrairement à Victor Horta, Gustave Strauven travailla pour la classe moyenne, plus soucieuse d'effets de façade que de révolution dans la manière d'habiter.

C'est pourquoi Strauven reprend en général le plan traditionnel de l'habitation moyenne et recourt rarement aux matériaux nobles, privilégiant la brique, moins coûteuse. Les maisons qu'il construit dans le Quartier des Squares sont toutes en briques, la pierre étant réservée aux soubassements ainsi qu'aux éléments décoratifs.

L'architecte compense largement cette économie des matériaux par la richesse de la polychromie qui joue sur l'alternance de la brique, du fer ou du sgraffite, et dans la ligne en coup de fouet, apprise chez son maître V. Horta.

La maison sise rue Saint-Quentin 32 témoigne remarquablement du style de Strauven : les briques polychromes en bandes alternées auxquelles il recourt sont dictées par le souci de créer un tissu chromatique conférant à la façade une impression de riche décoration.

Il s'agit d'un immeuble que l'architecte conçut en début de carrière mais déjà son originalité s'exprime dans le traitement des éléments en pierre bleue des balcons et du pignon. Les consoles et les montants des balcons constituent en effet les motifs les plus significatifs de la façade et témoignent d'une recherche particulièrement esthétique : leur modelé en coup de fouet selon la manière de Horta se rattache directement à l'Art nouveau.

Cette originalité caractérise également le traitement de la lucarne axiale dont le pignon se distingue par ses rampants adoptants d'élégantes courbes Art nouveau.

Si ces éléments témoignent d'une grande originalité, les gardes-corps en ferronnerie sont au contraire très traditionnels, un usage qui caractérise l'architecture de Strauven, souvent contraint, vu les moyens financiers limités de ses clients, à employer du préfabriqué commercial.

Strauven élabore pour cette habitation – à l'instar du n° 30 voisin - un vocabulaire architectural qui trouvera sa plus parfaite expression dans la maison qu'il dessine pour Georges de Saint-Cyr (square Ambiorix, 1900-1902), son chef-d'oeuvre.

Bibliographie : Lehé I., « Gustave Strauven », dans ; *Maisons d'hier et d'aujourd'hui*, n°57, 1984, p. 24-35 ; Loze P., *Belgique Art nouveau : de Victor Horta à Antoine Pompe*, Bruxelles, 1991 ; Borsi F. et Wieser H., *Bruxelles. Capitale de l'Art nouveau*, rééd., Bruxelles, 1992 ; *Architectes schaerbeekois. Maîtres de l'Art nouveau. Francis Hemelsoet, Henri Jacobs, Gustave Strauven,*

Schaerbek, CRHU, 1993; Van Loo A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Anvers, 2003, p. 521, 522 ; Heymans V., *Le quartier des squares*, n°13, Bruxelles ville d'art et d'histoire (coll.), Bruxelles, 1993 ; *Bruxelles, construire et reconstruire Architecture et aménagement urbain 1780-1914*, Bruxelles, 1979 ; F. Dierkens-Aubry, J. Vandenbreeden, *Art nouveau en Belgique*, Bruxelles, 1995.

Vu pour être annexé à l'arrêté du 30 MARS 2006

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

Charles PICQUE

Copie certifiée conforme

06 -04- 2006 Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

BIJLAGE I VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN HET GEBOUW GELEGEN SAINT-QUENTINSTRAAT 32 TE BRUSSEL

Kadastrale gegevens : Brussel, 6de afdeling, sectie F, 3de blad, perceel nr. 272 x.

Beknopte beschrijving :

Dit elegant burgerhuis is het werk van architect Gustaaf Strauven (1878-1919). De ontwerpen van het pand zijn zoek maar het is hoogstwaarschijnlijk dat deze bij Strauven besteld werden door mevrouw Spaak, tegelijkertijd met die van het naastliggend pand,gelegen op nr 30 (met datum 1899-SAB OW 21435).

Het pand omvat drie traveeën en twee niveaus onder een zadeldak met twee dakvensters. De middentravee die lichtjes uitsteekt ten opzichte van de kornis is bekroond met een dakraam onder een spitsgevel met schuine eindpinakel.

De witte bakstenen gevel is bewerkt met smalle geëmailleerde bruine en grijze baksteenstroken die uitsteken en aldus de gevel een rijke decoratieve uitstraling geven.

De hoge blauwhardstenen onderbouw is bewerkt met smalle uitstekende stroken en is opengebroken door twee kelderopeningen beschermd door hun tralies in Art Nouveau kunstsmeedwerk.

De begane grond is verhoogd dank zij de halfondergrondse kelderverdieping en wordt belicht door twee vensterramen met gewelfde afwisselend gekleurde bakstenen bogen. Links op de begane grond wordt de ingang overkoepeld door een impostraam met een afwisselend gekleurde bakstenen gewelf met een enkel glasraam.

Op de verdieping wordt de middentravee opengebroken door een vensterdeur met gewelfde boog voorgegaan door een balkon rustend op een blauwhardstenen lijstwerk waaraan de architect een zweepslagtekening ingedrukt heeft, een effect eigen aan de Art Nouveau-stijl. Tussen de eveneens in zweepslaglijn behandelde blauwhardstenen verticale staanders van het balkon treft men de smeedijzeren borstwering die traditioneel opgevat is behalve de verbindingsstukken met de zijdelingse staanders.

Aan beide kanten zijn de traveeën opengebroken door een rechthoekig venster met gewelfde boog waarvan de vensterconsole benadrukt is door een smalle blauwhardstenen strook die uitsteekt en met een gekleurd glasraam met bloemmotief versierd en dat beschermd wordt door twee bescheiden gehouwen blauwhardstenen consoles. De functie van het glas-in-lood is in dit geval niet lichtdoorlatend maar wel lichtweerspiegelend. Het verkregen effect verschilt volledig van dat van sgrafiet die men meestal op deze plaats aantreft.

De zijtraveeën zijn bekroond met een wijd uitstekende houten kornis met gootklossen en kraagstenen die de twee gekleurde Art Nouveau glas-in-loodramen met bloemmotief beschermen.

Het dak is opengebroken door kleine dakvensters recht bovenop de zijtraveeën en doorheen de kornis, door een groot centraal dakvenster onder spitsgevel met aandaken met decoratieve curve van Art Nouveau-inspiratie, wat ook het geval is voor de afgeschuinde eindpinakel.

Het groot centraal dakvenster wordt opengebroken door een vensterdeur met metalen dwarsbalk waarvan het bovenlicht twee kleine gelijke lichten met afgeplat gewelf omvat. Voor deze vensterdeur treft men een klein balkon op drie gehouwen blauwhardstenen staanders in Art Nouveaustijl en met een traditionele smeedijzeren borstwering van hetzelfde model als dat van het balkon van de eerste verdieping.

Het oorspronkelijk houtwerk (toegangsdeur, kozijnen, kornissen) is volledig behouden.

De gevel van het gebouw schept een gevoel van originaliteit maar de indeling van de binnenruimtes geeft daarentegen blijk van een traditionele visie. Men treft er namelijk de klassieke verticale organisatie van de typische burgerwoning van de 19de en 20ste eeuw opgericht tussen twee gemene muren op een smal rechthoekig perceel

Waarde van het goed volgens de maatstaven vastgesteld in artikel 206, 1° van het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening :

Historische waarde :

Het pand gelegen aan de St.-Quentinstraat 32 vormt een hoogwaardig exemplaar van het werk van Gustave Strauven, een architect die bij de voornaamste Art Nouveau-architecten gerekend wordt. De

stadsruimte waarin het gebouw zich invoegt is trouwens van uitzonderlijk gehalte. De plantsoenenwijk getuigt namelijk thans van een ontegensprekelijke esthetische, historische en culturele waarde en vormt de meest karakteristieke uitbreiding van de huisvesting buiten de lanen aan het eind van de 19de eeuw in Brussel en een van de mooiste stedenbouwkundige realisaties uit die tijd.

De organisatie van de plantsoenenwijk waarvan de bouw vanaf 1875 uitgevoerd werd naar de plannen van de architect Gédéon Bordiau, hield rekening met de natuurlijke bijzonderheden van het bestaande landschap. Bordiau hield rekening met de hellende lijn van het terrein en van de bestaande vijver van Sint-Joost-ten-Node en tekende een reeks van drie landschapssquares – de Maria-Louiza-, Ambiorix- en Margaretasquares –rond welke het tracé van de straten uitstraalt volgens een monumentaal en schilderachtig schema. Dit organisatorisch model dat ertoe neigt om de natuurlijke bijzonderheden van het terrein te benutten, is eigen aan de grote stedenbouwkundige theorieën van de 19de eeuw.

De bouwwerkzaamheden worden afgesloten aan het einde van de jaren 1880 en rond het jaar 1900 is de wijk volzet met sierlijke burgerhuizen die alle architectuurexpressies van die tijd ten toon spreiden met een voorliefde voor Art Nouveau. De constructies dateren immers van de eeuwwisseling en deze is tevens de periode waarin deze avant-gardistische stijl zijn bloeiperiode kent.

Esthetische en artistieke waarde :

Het gebouw waarvan de esthetische en artistieke tendensen bij de Art Nouveau aansluiten, vormt een uitzonderlijke getuigenis van de architectuur van Gustave Strauven (Schaarbeek 1878-Favergnes 1919) die bij de voornaamste vertegenwoordigers van de tweede generatie van de Art Nouveau in Brussel gerekend wordt. Deze architect ontwikkelde een originele en persoonlijke stijl zonder daarin de lessen van zijn meester, Victor Horta in het gedrang te brengen. Strauven leerde de architectuur namelijk in het bureau van Horta (1896-1897) waar hij samenwerkte aan de voleinding van het Volkshuis en van het Hotel van Eetvelde. In 1899, na afloop van een stage bij Chiodera & Tschudy in Zürich, vestigde hij zich als zelfstandig architect in Brussel en werd er een virtuoos van de Art Nouveaustijl. Onder zijn mooiste realisaties te Brussel citeren wij het huis Van Dijck (Clovislaan, 1899-1902) en het huis de Saint-Cyr (Ambiorixsquare, 1900-1902).

In tegenstelling met Victor Horta werkte Gustave Strauven voor de middenklasse die meer bezorgd was om geveleffecten dan om vraagstellingen omtrent wooncultuur.

Dat is dan ook de reden waarom Strauven meestal het traditionele plan van de middenklasse woning gebruikt en zelden nobele materialen aanwendt maar eerder bakstenen die goedkoper uitkomen. De woningen die hij in de plantsoenenwijk aanlegt zijn alle in bakstenen opgetrokken en steen wordt er alleen gebruikt voor de onderbouw en voor decoratieve elementen.

De architect trekt het gebruik van goedkope materialen dan weer op door te streven naar rijke polychrome effecten in de wisselwerking van baksteen, ijzer of sgrafiet en van zweepslaglijnen die hij bij zijn meester Victor Horta aangeleerd heeft.

Het pand aan de Sint-Quentinstraat 32 vormt een opmerkelijke getuigenis van de stijl van Strauven : hij wendt de afwisselende polychrome baksteenstroken aan om een chromatische schakering te scheppen waarbij de gevel een gevoel van rijke versiering uitstraalt.

Het betreft een gebouw dat de architect aan het begin van zijn carrière schiep maar waarin zijn originele blik reeds een uitdrukking vindt in de behandeling van de blauwe hardstenen elementen van de balkons en van de gevelspits. De kraagstenen en de staanders van de balkons vormen namelijk de meest kenschetsende elementen van de gevel en geven blijk van een diepgaande studie op esthetisch vlak. Het bewegingseffect in zweepslag naar de stijl van Horta knoopt onmiddellijk aan met de Art Nouveau.

De originele lijk is eveneens terug te vinden in de behandeling van het dakvenster met zijn opvallende spits met aandaken in elegante Art Nouveau-curves.

Mochten deze elementen van een zeer eigen beeldvorming getuigen, de borstweringen in smeedijzer zijn daarentegen zeer traditioneel opgevat, hetgeen de architectuur van Strauven dikwijls kentekent omdat de architect meer dan eens verplicht is rekening te houden met de beperkte financiële middelen van zijn cliënten en zich te houden aan prijsbewuste handelselementen.

Ter gelegenheid van de bouwwerkzaamheden van dit huis – en het naastliggend pand op nummer 30 – creëert Strauven zichzelf een architectonisch vocabularium dat zijn meest perfecte uitdrukking zal vinden in de woning die hij later bouwt voor Georges de Saint-Cyr (Ambiorixsquare, 1900-1902), zijn meesterwerk.

Biblio. : Lehé I., « Gustave Strauven », dans : *Maisons d'hier et d'aujourd'hui*, n°57, 1984, p. 24-35 ; Loze P., *Belgique Art nouveau : de Victor Horta à Antoine Pompe*, Bruxelles, 1991 ; Borsi F. et Wieser H., *Bruxelles. Capitale de l'Art nouveau*, rééd., Bruxelles, 1992 ; *Architectes schaerbeekois. Maîtres de l'Art nouveau. Francis Hemelsoet, Henri Jacobs, Gustave Strauven*, Schaerbek, CRHU, 1993; Van Loo A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Anvers, 2003, p. 521, 522 ; Heymans V., *De Squareswijk*, nr. 13, Brussel, stad van kunst en geschiedenis, Brussel, 1993 ; *Bruxelles, construire et reconstruire Architecture et aménagement urbain 1780-1914*, Bruxelles, 1979 ; F. Dierkens-Aubry, J. Vandenbreeden, *Art nouveau en Belgique*, Bruxelles, 1995.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 30 MARS 2006

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

Charles PICQUE

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

06 -04- 2006

Copie certifiée conforme

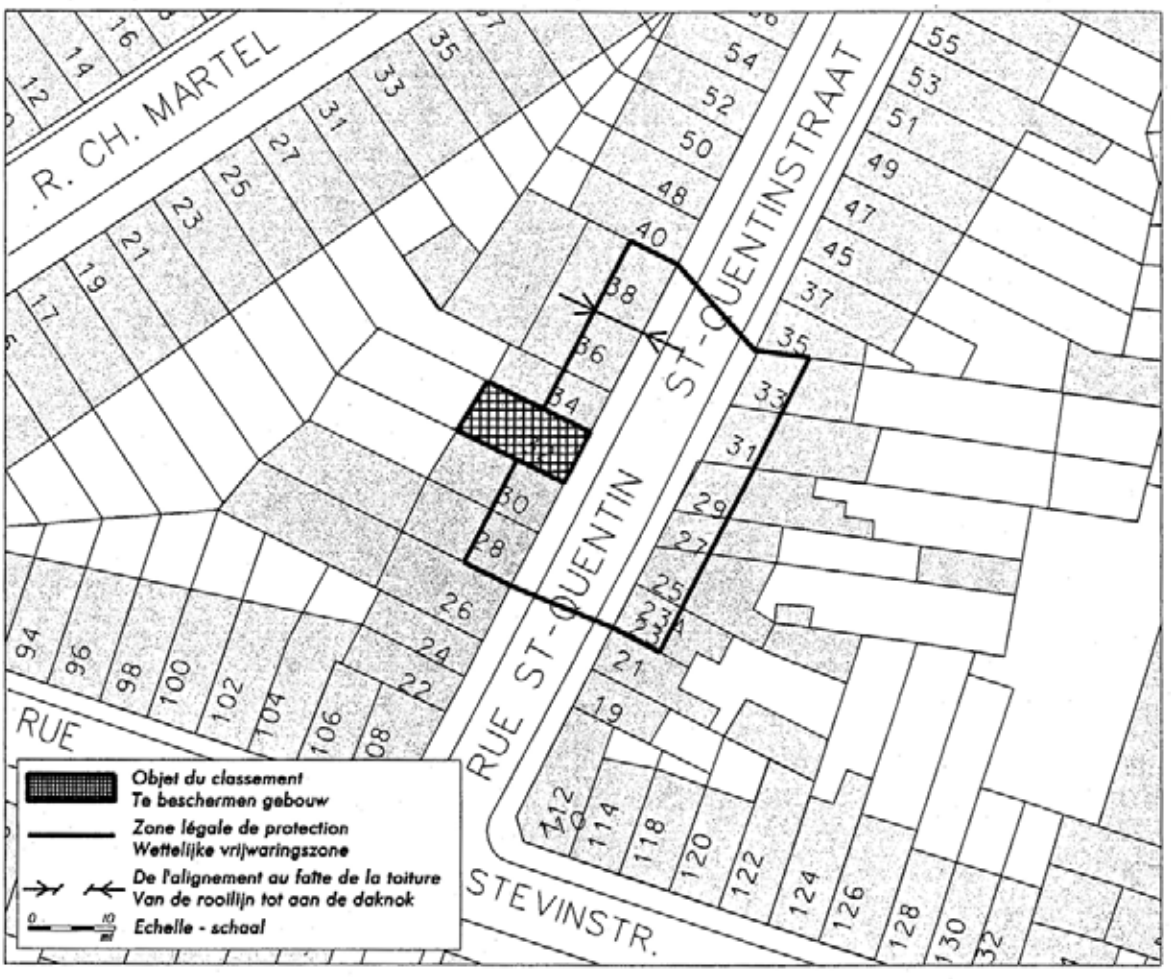
Voor eensluidend afschrift

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN HET GEBOUW GELEGEN SAINT-QUENTINSTRAAT 32 TE BRUSSEL

ANNEXE II A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT L'IMMEUBLE SIS RUE SAINT-QUENTIN 32 A BRUXELLES

AFBAKENING VAN DE VRIJWARINGSZONE

DELIMITATION DE LA ZONE DE PROTECTION



Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van

Vu pour être annexé à l'arrêté du
30 MARS 2006

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

Copie certifiée conforme

Charles PICQUE

Voor eensluidend afschrift

06 -04- 2006

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ